

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Brusel 1. března 2017
(OR. en)**

**2016/0142(COD)
LEX 1719**

**PE-CONS 58/1/16
REV 1**

**VISA 399
COMIX 821
CODEC 1872**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ RADY (ES) Č. 539/2001,
KTERÝM SE STANOVÍ SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ, JEJICHŽ STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍCI
MUSÍ MÍT PŘI PŘEKRAČOVÁNÍ VNĚJŠÍCH HRANIC VÍZUM,
JAKOŽ I SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ,
JEJICHŽ STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍCI JSOU OD TÉTO POVINNOSTI OSVOBOZENI
(REVIZE MECHANISMU POZASTAVENÍ)**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU) 2017/...**

ze dne 1. března 2017,

**kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí,
jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum,
jakož i seznam třetích zemí,
jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni
(revize mechanismu pozastavení)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,¹

¹ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. února 2017.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 539/2001¹ stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic členských států vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni.
- (2) Mechanismus dočasného pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, stanovený v článku 1a uvedeného nařízení (dále jen „mechanismus pozastavení“), by měl být posílen tím, že se členským státům usnadní oznamování okolností vedoucích k možnému pozastavení a že se Komisi umožní mechanismus pozastavení spustit z vlastního podnětu.
- (3) Konkrétně by mělo být využívání mechanismu pozastavení usnadněno zkrácením referenčních období a lhůt, čímž se daný postup urychlí, a rozšířením možných důvodů pro pozastavení tak, aby zahrnovaly snížení spolupráce v oblasti zpětného přebírání osob a podstatný nárůst rizik pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost členských států. Za znak snížení spolupráce by zejména měl platit podstatný nárůst míry zamítnutých žádostí o zpětné převzetí, včetně žádostí týkajících se státních příslušníků třetích zemí, kteří přešli přes dotyčnou třetí zemi, je-li taková povinnost zpětného převzetí stanovena v dohodě o zpětném přebírání osob uzavřené mezi Unií nebo členským státem a uvedenou třetí zemí. Komise by rovněž měla mít možnost mechanismus pozastavení spustit v případě, že třetí země při zpětném přebírání osob nespolupracuje, zejména v případě, kdy mezi dotyčnou třetí zemí a Unií byla uzavřena dohoda o zpětném přebírání osob.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

- (4) Pro účely mechanismu pozastavení se podstatným nárůstem rozumí nárůst o více než 50 %. Může se jím však rozumět i nárůst nižší, pokud to Komise v konkrétním případě oznámeném dotčeným členským státem uzná za vhodné.
- (5) Pro účely mechanismu pozastavení se nízkou mírou uznávání rozumí míra uznávání žádostí o azyl ve výši přibližně 3 nebo 4 %. Může se jí však rozumět i vyšší míra uznávání, pokud to Komise v konkrétním případě oznámeném dotčeným členským státem uzná za vhodné.
- (6) Je třeba zamezit veškerému zneužívání osvobození od vízové povinnosti a bojovat proti němu v případech, kdy vede ke zvýšení migračního tlaku, například v důsledku nárůstu nepodložených žádostí o azyl, a rovněž kdy vede k nepodloženým žádostem o povolení k pobytu.
- (7) Aby bylo zajištěno, že jsou i nadále plněny zvláštní požadavky, jež vycházejí z článku 1 a jež byly použity pro posouzení vhodnosti osvobození státních příslušníků určité třetí země od vízové povinnosti, uděleného na základě úspěšného uzavření dialogu o uvolnění vízového režimu s touto třetí zemí, měla by Komise situaci v dotyčných třetích zemích sledovat. Komise by měla věnovat zvláštní pozornost situaci lidských práv v dotčených třetích zemích.
- (8) Komise by měla pravidelně a nejméně jednou ročně podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě během období sedmi let po vstupu uvolnění vízového režimu pro uvedenou třetí zemi v platnost a poté tehdy, pokud to Komise považuje za nezbytné či pokud o to požádá Evropský parlament nebo Rada.

- (9) Komise by měla před přijetím rozhodnutí o dočasném pozastavení osvobození státních příslušníků určité třetí země od vízové povinnosti zohlednit situaci v oblasti lidských práv v příslušné třetí zemi a možné důsledky, které by na tuto situaci pozastavení osvobození od vízové povinnosti mělo.
- (10) Za účelem zajištění účinného uplatňování mechanismu pozastavení, zejména v případech, kdy je naléhavě nutné reagovat a vyřešit obtíže, jimž čelí alespoň jeden členský stát, a s přihlédnutím k celkovému dopadu této mimořádné situace na Unii jako celek, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹. Tyto prováděcí akty by měly být přijímány přezkumným postupem.
- (11) Pozastavení osvobození od vízové povinnosti prostřednictvím prováděcího aktu by se mělo vztahovat na určité kategorie státních příslušníků dotyčné třetí země, a to odkazem na příslušné druhy cestovních dokladů a případně na další kritéria, jako jsou osoby cestující poprvé na území členských států. Prováděcí akt by měl stanovit kategorie státních příslušníků, na které by se pozastavení mělo vztahovat, s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem oznámeným jedním nebo několika členskými státy či zjištěným Komisí a v souladu se zásadou proporcionality.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (12) Za účelem zajištění náležitého zapojení Evropského parlamentu a Rady do uplatňování mechanismu pozastavení, vzhledem k obzvláště citlivé politické povaze požadavku na pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky některé třetí země uvedené na seznamu v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001 a k horizontálním důsledkům tohoto pozastavení pro členské státy i pro Unii samotnou, zejména pro jejich vnější vztahy a pro celkové fungování schengenského prostoru, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o dočasné pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky dotčených třetích zemí. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (13) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES²; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

² Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

- (14) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES¹; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (15) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*², která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES³.
- (16) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁴, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES⁵.

¹ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

² Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

³ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁴ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁵ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 167).

- (17) Pokud jde o Lichtenštejsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU²,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

² Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst L 160, 18.6.2011, s. 19).

Článek 1

Nařízení (ES) č. 539/2001 se mění takto:

1) Článek 1a se nahrazuje tímto:

„Článek 1a

1. Odchylně od čl. 1 odst. 2 se osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky určité třetí země uvedené v příloze II na základě relevantních a objektivních údajů v souladu s tímto článkem dočasně pozastaví.
2. Členský stát může učinit oznámení Komisi, pokud se během dvouměsíčního období potýká, ve srovnání se stejným obdobím předchozího roku či obdobím posledních dvou měsíců před zavedením osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky určité třetí země uvedené v příloze II, s jednou či více z následujících okolností:
 - a) s podstatným nárůstem počtu státních příslušníků uvedené třetí země, jimž byl zamítnut vstup nebo o nichž se zjistí, že na území členského státu pobývají neoprávněně;
 - b) s podstatným nárůstem počtu žádostí o azyl podaných státními příslušníky uvedené třetí země s nízkou mírou uznávání;

- c) se snížením spolupráce s touto třetí zemí v oblasti zpětného přebírání osob, doloženým odpovídajícími údaji, zejména s podstatným nárůstem míry zamítnutých žádostí o zpětné převzetí podaných členským státem uvedenou třetí zemí ohledně jejích státních příslušníků, nebo je-li taková povinnost stanovena v dohodě o zpětném přebírání osob uzavřené mezi Unií nebo členským státem a uvedenou třetí zemí, ohledně státních příslušníků třetích zemí, kteří přešli přes danou třetí zemí;
- d) s nárůstem rizik nebo bezprostředním ohrožením veřejného pořádku nebo vnitřní bezpečnosti členských států, zejména s podstatným nárůstem závažných trestných činů souvisejících se státními příslušníky dotyčné třetí země, doloženým objektivními, konkrétními a relevantními informacemi a údaji poskytnutými příslušnými orgány.

Oznámení uvedené v prvním pododstavci musí uvádět důvody, na nichž se zakládá, a zahrnovat všechny příslušné údaje a statistiky, jakož i podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotyčný členský stát přijal k nápravě situace. Dotčený členský stát může ve svém oznámení uvést kategorie státních příslušníků dotyčné třetí země, na něž se má vztahovat prováděcí akt podle odst. 4 písm. a), a uvede pro to podrobné důvody. Komise o tomto oznámení neprodleně uvědomí Evropský parlament a Radu.

2a. Jestliže má Komise při zohlednění příslušných údajů, zpráv a statistik k dispozici konkrétní a spolehlivé informace o okolnostech uvedených v odst. 2 písm. a), b), c) nebo d), které se projevily v jednom nebo více členských státech, nebo o tom, že daná třetí země nespolupracuje při zpětném přebírání osob, zejména v případě, kdy mezi uvedenou třetí zemí a Unií byla uzavřena dohoda o zpětném přebírání osob, například tím, že tato třetí země:

- zamítá žádosti o zpětné převzetí osob nebo je nevyřizuje včas,
- nevydává včas cestovní doklady pro účely návratu ve lhůtách stanovených v dohodě o zpětném přebírání osob nebo neuznává evropské cestovní doklady vydané po uplynutí lhůt stanovených v dohodě o zpětném přebírání osob, nebo
- vypověděla dohodu o zpětném přebírání osob nebo přerušila její uplatňování,

uvědomí Komise neprodleně Evropský parlament a Radu o své analýze a použije se odstavec 4.

2b. Komise sleduje soustavné plnění zvláštních požadavků, které jsou založeny na článku -1 a byly použity k posouzení toho, zda je vhodné uvolnit vízový režim, třetí zemí, jejíž státní příslušníci byli na základě úspěšného uzavření dialogu o uvolnění vízového režimu mezi Unií a uvedenou třetí zemí osvobozeni od vízové povinnosti, pokud cestují na území členských států.

Kromě toho Komise pravidelně a nejméně jednou ročně podává zprávu Evropskému parlamentu a Radě během období sedmi let po vstupu uvolnění vízového režimu pro uvedenou třetí zemi v platnost a poté tehdy, pokud to Komise považuje za nezbytné či pokud o to požádá Evropský parlament nebo Rada. Zpráva se zaměří na třetí země, o nichž se Komise na základě konkrétních a spolehlivých informací domnívá, že již neplní určité požadavky.

Pokud ze zprávy Komise vyplýne, že ve vztahu k určité třetí zemi již není splněn jeden nebo více zvláštních požadavků, použije se odstavec 4.

3. Komise posoudí veškerá oznámení podle odstavce 2, přičemž zohlední:
 - a) zda nastala některá ze situací popsaných v odstavci 2;
 - b) počet členských států zasažených některou ze situací popsaných v odstavci 2;
 - c) celkový dopad okolností uvedených v odstavci 2 na situaci v oblasti migrace v Unii, jak vyplývá z údajů poskytnutých členskými státy nebo z údajů, které má Komise k dispozici;
 - d) zprávy vypracované Evropskou pohraniční a pobřežní stráží, Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu či Evropským policejním úřadem (Europol) nebo jakýmkoli jiným orgánem, institucí či jiným subjektem Unie nebo mezinárodní organizací s pravomocí v otázkách, na které se vztahuje toto nařízení, jestliže to okolnosti konkrétního případu vyžadují;

- e) údaje, které dotčený členský stát případně poskytl ve svém oznámení v souvislosti s možnými opatřeními podle odst. 4 písm. a);
- f) celkovou otázku veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti v konzultaci s dotčeným členským státem.

O výsledcích svého posouzení uvědomí Komise Evropský parlament a Radu.

4. Pokud Komise na základě analýzy uvedené v odstavci 2a, zprávy uvedené v odstavci 2b nebo posouzení uvedeného v odstavci 3, a s ohledem na dopad, který by pozastavení osvobození od vízové povinnosti mělo na vnější vztahy Unie a jejích členských států s dotyčnou třetí zemí, a v úzké spolupráci s touto třetí zemí v zájmu nalezení alternativního dlouhodobého řešení rozhodne, že je třeba přijmout opatření, nebo pokud prostá většina členských států oznámila Komisi existenci okolností uvedených v odst. 2 písm. a), b), c) či d), použijí se tato ustanovení:
- a) Komise přijme prováděcí akt, jímž se dočasně pozastaví osvobození státních příslušníků dotyčné třetí země od vízové povinnosti na dobu devíti měsíců. Pozastavení se bude vztahovat na určité kategorie státních příslušníků dotyčné třetí země, vymezené odkazem na příslušné druhy cestovních dokladů a případně další kritéria. Při určování, na které kategorie se má pozastavení vztahovat, Komise na základě dostupných informací zahrne kategorie, jež jsou dostatečně velké, aby mohly v daných konkrétních případech účinně přispívat k řešení okolností uvedených v odstavcích 2, 2a a 2b, při dodržení zásady proporcionality. Komise přijme prováděcí akt ve lhůtě jednoho měsíce od:
- i) obdržení oznámení podle odstavce 2,

- ii) okamžiku, kdy obdrží informace uvedené v odstavci 2a,
- iii) předložení zprávy uvedené v odstavci 2b nebo
- iv) obdržení oznámení prosté většiny členských států o existenci okolností uvedených v odst. 2 písm. a), b), c) nebo d).

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2. Stanoví se v něm den, ke kterému má pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabýt účinku.

Během doby trvání pozastavení naváže Komise s dotyčnou třetí zemí posílený dialog za účelem nápravy dotyčných okolností.

- b) Pokud okolnosti uvedené v odstavcích 2, 2a a 2b přetrvávají, přijme Komise nejpozději dva měsíce před uplynutím devítiměsíční lhůty uvedené v písmenu a) tohoto odstavce akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 4b, kterým se dočasně pozastaví uplatňování přílohy II na období osmnácti měsíců pro všechny státní příslušníky dotčené třetí země. Akt v přenesené pravomoci nabude účinku dnem uplynutí doby platnosti prováděcího aktu uvedeného v písmenu a) tohoto odstavce a změni odpovídajícím způsobem přílohu II. Tato změna se provede tak, že se k názvu dané třetí země připojí poznámka pod čarou uvádějící, že osvobození od vízové povinnosti týkající se této třetí země je pozastaveno, a upřesňující dobu trvání tohoto pozastavení.

Pokud Komise předloží legislativní návrh podle odstavce 5, prodlouží se období pozastavení podle aktu v přenesené pravomoci o šest měsíců. Poznámka pod čarou se odpovídajícím způsobem upraví.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 4, jsou během doby pozastavení státní příslušníci dotčené třetí země povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

Členský stát, jenž v souladu s článkem 4 zavede nové výjimky z vízových požadavků pro určitou kategorii státních příslušníků třetí země, které se týká akt, jímž se pozastavuje osvobození od vízové povinnosti, sdělí tato opatření v souladu s článkem 5.

5. Před koncem doby platnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle odst. 4 písm. b) předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Ke zprávě může být připojen legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na dotčenou třetí zemi z přílohy II do přílohy I.
6. Jestliže Komise předložila legislativní návrh podle odstavce 5, může prodloužit platnost prováděcího aktu přijatého podle odstavce 4 nejvýše o dvanáct měsíců. Rozhodnutí o prodloužení platnosti prováděcího aktu se přijímá přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2.“

2) Článek 1b se nahrazuje tímto:

„Článek 1b

Do 10. ledna 2018 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinnost mechanismu vzájemnosti stanoveného v čl. 1 odst. 4, a v případě potřeby předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Evropský parlament a Rada o tomto návrhu rozhodují řádným legislativním postupem.“

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 1c

Do ... [Úř. věst.: čtyři roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinnost mechanismu pozastavení stanoveného v článku 1a, a v případě potřeby předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Evropský parlament a Rada o tomto návrhu rozhodnou řádným legislativním postupem.“

4) Článek 4b se nahrazuje tímto:

„Článek 4b

1. Právomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Právomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 4 písm. f) je svěřena Komisi na dobu pěti let od 9. ledna 2014. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

- 2a. Právní moc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 1a odst. 4 písm. b) je svěřena Komisi na dobu pěti let od ... [Úř. věst.: den vstupu tohoto nařízení v platnost]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 4 písm. f) a v čl. 1a odst. 4 písm. b) kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
- 3a. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů*.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 4 písm. f) vstoupí v platnost pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1a odst. 4 písm. b) vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví.

* Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně